

# UNIAREA POPORULUI

## ABONAMENTUL:

Un an . . . . . 90 Lei  
Pe jumătate . . . . . 45 Lei  
In America pe an 3 dolari.

## Iese odată la săptămână

Adresa: „UNIAREA POPORULUI“, Blaj, Jud. Alba-de-jos  
Director: **Alexandru Lupeanu-Melin**

## ANUNȚURI ȘI RECLAME

se primesc la Administrație și se plătesc: un șir mărunț odată 4 Lei a doua și a treia oră 3 Lei.

## Orfanii de război la lucru.

— Orfelinatul din Blaj are tâmplărie, păpucărie și rotărie. — În curând va avea și croitorie și ferărie. — Cercetați atelierelor lor!

Știam că cei mai mărișori dintre orfanii dela Obreja s'au mutat la Blaj și că au început lucrul în atelierelor lor de lângă gară. Li vedeam în fiecare zi trecând în șire închegate spre casa cea nouă dela Lupan și m'am gândit: ce deosebire între acestea cătănuțe cuviincioase și între copilașii cu hăinuțe slabe, cari au venit înainte cu câțiva ani în casa de orfani deschisă atunci! Acum nu mai privesc cu teamă casele orașului, nu mai sunt sperioși, ori triști și abătuti, ci ochii lor sunt plini de vioiciune; au apucat și ei la rosturi, le suride viața, cum suride soarele la începutul primăverii. Am apucat pe urmele lor și am intrat să-i văd la treabă.

Într-o odaie mare, largă, cu ferestri cât ușa, sunt *tâmplarii*. Doi măestri și două calfe lucrează cu zor în frunte; în jurul lor sunt șapte orfani cu mânecele suflecate și cu fețele îmbujorate. Taie cu firezele, jiluesc, măsură și iarăș se apleacă pe unelte, făcând să răsară din mâinile lor table de mese, uși de dulapuri și fel de fel de mobile frumoase.

Alături de dânsii, într'un alt despărțământ, sunt *păpucarii*. Sunt și aici doi măestri conducători, trei calfe și cinci orfani. Deoparte e masa înaltă a măestrului care croiește, la mijloc masa mare a lucrătorilor. Sună ciocanele în calapoade, pătrund cuiele de lemn în talpele groase și se gâtesc aci păpucci de toată seama: dela boconci tari pentru muncitori, până la celea mai fine ghetete pentru domnișori și domnișoare. Orfanii au prins repede tainele meșteșugului și parcă au fost de când e lumea tot cu cureaua la picior și cu ciocanul în mână. Ei sunt meșterii reparaturilor. Celea trei internate din Blaj și seminarul teologic, aici își repară sutele de ghetete.

Din păpucăria orfelinatului iese însă și marfă pentru târguri. Marfă ieftină, trainică și bine lucrată. Să caute orcine șatra orfelinatului, Joia, în piața Blajului, și se va convinge ce lucru tare și bun iese din mâinile istețe ale orfanilor de război.

În altă aripă a clădirii sunt *rotarii*. Aici treaba merge cu mașini și cu motor. Au și ei un măestru conducător și o calfă. Lemnul de fag pârăie asurzitor, ros de jilăul-mașină, și se luciește parcă ar fi oțel bătut în ciocane. Ies dintrânsul butuci de roată, spițe, obede și cormane de pluguri. La o parte e strugul, în jurul căruia se hărnicesc 3—4 orfani. Lucrează cu drag și cu voie bună. Motorul îl conduc tot orfanii. E sgomot mare în toată casa; e cântecul biruitor al muncii care rodește. Aici să

vie săteni după unelte buze de plugărie, căci vor pleca cu inimile îmbucurate de ceea ce văd și de ceea ce duc.

În curând atelierelor yor avea și *croitorie* și *ferărie*, ca să se împlinească astfel toate meșteșugurile mai trebuitoare în gospodăriile satelor și orașelor.

Am văzut apoi cancelaria atelierelor. Cea mai minunată rânduială domnește și aici. Toate mobilele și toate sculele casei sunt ieșite din atelierelor de alături. În cancelarie se primesc comăndele și se împart materialele. Dl conducător *Sandru* este un om foarte prevenitor și știe să cuprindă bine pe toată lumea. Are o vorbă bună pentru fiecare mușteriu. Toți pleacă mulțămiiți și împăcați.

Atelierelor orfelinatului din Blaj sunt o adevărată binefacere pentru orașul nostru și pentru ținutul din jur. Nimenea să nu pregete a le cerceta, știind că ele nu sunt o întreprindere de câștig, ci sunt o *școală* pentru copiii năpăstuiți de soartă în marele război. Ei își fac aici *viitorul*, folosind și celor ce-i caută cu comăndele. *Atelierelor orfelinatului* sunt ușor de găsit, că Blajul nu-i mare. Dacă întrebi te îndreaptă oricine spre grădina dela fântâna lui Lupan.

Ion dela Oraș.

**Iubirea de preoți la Eschimoși.** Eschimoși se numesc acei oameni bătuți de soartă, cari duc un traiu aproape sălbatic pe câmpiile de veșnică iarnă dela Miază noapte. Sunt însă și ei creștinași, căci li-s'a-vestit și lor evanghelia Domnului Hristos. Și sunt creștini foarte buni, iubind cu înflăcărare pe preoții cari îi caută din când în când printre munții lor de ghiță și de zăpadă. Mai de curând s'a întâmplat că un astfel de preot-misionar, Părintele Jette, fiind între eschimoși s'a îmbolnăvit, fără veste, foarte greu. Și a simțit, că nu va putea să scape de boală decât operat de doctori. Însă unde să aibă eschimoșii doctori și spitale? Văzându-l bolnav, eschimoșii s'au întristat peste măsură și nu știau cum să-i ușureze suferințele. Îl învăleau cu celea mai călduroase cojoace ale lor și îi puneau înainte cea mai fragedă carne de focă. Inzadar.

Bolnavul nu se atinge de nici o mâncare și spune: Nimic nu poate să-mi ajute, decât doctorii învâțați, cari cunosc trupul omenesc și știu să scoată răul dintrânsul cu cuțitul! Eschimoșii abia au așteptat această vorbă a preotului lor și l-au așezat numai decât pe-o sanie trasă de câini, ducându-l cale de *mai multe sute de mile* spre Miază-zi, până au dat de un oraș, unde preotul a fost operat. Nu se poate scrie bucuria pe care au avut-o eschimoșii, când, peste două săptămâni, au putut să plece îndărăt cu preotul lor, voinic și sănătos.

## Vine Primăvara.

Să ne apucăm de stărpitul omizilor.

De câte ori iarna văd un pom cu crengile goale, având numai ici colo câte-o frunză sau ghemotoace de frunze uscate, ca niște sdrențe pe trup de om nevoiaș, î-mi vin în minte cuvintele marelui scriitor *Vlăduță* (File rupte.— Fărmituri pag. 148):

„Moș Costea în livadă, se uită la pomi.

— Bre, da o prună de leac n'a rămas. Afurisită lighioană mai e și omida asta.

Zic: De ce nu le stricați cuiburile din primăvară, pân' a nu da frunza?

— Apoi dă, — ci că-i păcat. Să vezi: a fost aici un jidan foarte deștept, — a ținut el dugheană, poate... douăzeci de ani. Acum aud, că are o moșie mare pe Siret. Și el ne spunea întotdeauna să nu umblăm să stărpim omizile, că și ele-s făptura lui Dumnezeu, și... trebuie să trăiască și ele.

— Firește! *Omida* ce vrei să zică? Da ia fă-te a întreba și frunza săraca, de vezi tot așa zice?

Și'n clipa aceea toată Moldova, toată mândra Moldovă alui Ștefan cel mare, mi se infățișă ca un copac uriaș năpădit de omizi.

Acum, dragii mei, vorba jidanului se esplică: dacă oamenii își curăță pomii de omizi — și dă Dumnezeu — peste vară au prune de mâncat, peste iarnă au prune uscate pentru „zamă“, ba mai fac și lictar (magiun) și unde mai punem țuica, ce o face omul din poamele sale.

Ei, și dacă toate astea le faci, cine să cumpere vinarsul puturos al jidanului; cine să cumpere dela jidan „pești cari put“ (heringi); că ai de post lictarul și poamele uscate. Și jidanul ce se face? Dacă nu lași omida să trăiască — săraca — ei, jidanul, creapă.

Și, dragii mei, dacă ne uităm primăvara prin grădini, când dă frunza pe pomi, ne vom mira, că mulți și azi sunt în credința lui moș Costea, — Că pomii lor nu fac nici-o poamă de leac, — iar pricina: omida. Că apoi e credința proastă, că e păcat să stărpești omida ori e lenea și nepriceperea, e tot una, răul și paguba sunt destul de mari. Și tocmai aceasta mă îndeamnă să vă povestesc ceva despre omizi și stărpirea lor, nu că doar nu le-ați cunoaște, ci numai ca să aduc aminte fiecăruia de datorințele, ce le are față de pomii lor și față de ei înșiși. Întâlnire bună în numărul viitor!

Preotul IOAN CARNATIU.

**Altă logodnă în familia noastră domnitoare.** Ziarele italiene vorbesc despre apropiata logodnă a principelui nostru Nicolae cu Alțeta Sa principesa Matilda, flica regelui Italiei.

# Cum stă Lumea și Țara.

Glasul unui ungar în parlamentul românesc. — Invoială între România și Sfinția Sa Papa. — Ce mai e în Rusia și în alte țări.

În Parlament acum e la rând o lege foarte însemnată. E vorba de legea dreptului de înțetățenire, la care au vorbit o seamă de deputați arătându-și fiecare păreriile cum să se facă această lege. A vorbit apoi și un ungar din partidul național unguresc. Deputatul Sándor a spus multe de toate împotriva legilor și rânduelilor din țara noastră, aducându-ne o mulțime de învinuirii nedrepte. A uitat însă dumnealui vremea când ei erau stăpânii noștri în Ardeal, cum se purtau de »omenește« cu noi. În loc de bunăstare și mulțămire era în Ardealul românesc tot năcaz și suferință și sărăcie din belșug.

Acestor învinuiri nedrepte le-a dat răspunsul cuvenit deputatul Dr. Lascu din partidul național. L'a scărmanat bine pe deputatul maghiar, că multă vreme nu va uita ce »lecție« i-s'a dat în Parlamentul României Mari, atunci când și-a luat nasul la purtare și a început să ne dăscălească. Când și-a isprăvit deputatul Lascu răscunsul său, și deputații guvernului și ai partidelor din opoziție au aplaudat furtunos pe deputatul național din Ardeal. Astfel s'a făcut dovada, că în fața adevărului și a dreptății neamului nostru — toți românii, fără deosebire de partide, una sunt, având aceleași simțăminte.

## Intre România și Vatican.

Guvernul românesc e pe cale să încheie cu Sfinția Sa Papa dela Roma o invoială — zisă *Concordat* — privitoare la drepturile pe cari să le aibă după lege credincioșii catolici în România. Nu-i vorba ca acești credincioși să aibă mai multe drepturi decât alți creștini din România, căci aceasta nu o cere nici n'o pofteste Popa, decât că în numita invoială să se lămurească mai deplin și mai amănunțit multele cazuri cu privire la bisericile, averile și școlile catolice din țara noastră. A mai fost vorba anii trecuți de încheierea acestui concordat, însă atunci foarte s'au împotrivit căpeteniile bisericii ortodoxe, zicând că prin încheierea unei invoieli cu Vaticanul (curtea papală) s'ar face un fel de vătămare față de biserica Statului. De atunci însă a venit Constituția care nu zice, decât că biserica ortodoxă, ne-unită cu Roma, este numai »dominantă« adică a celor mai mulți, încolo toate bisericile recunoscute sunt pe-o formă în fața legii. Ba a mai zis, că biserica românească unită, fiind și ea națională, urmează înaintea celor de altă limbă.

Acum guvernul și-a pus în gând să ducă la deslegare treaba cu Concordatul, fiindcă vede, că Roma creștină este o mare putere în Europa, cu care au asemenea invoieli aproape toate țările tari. Ba și Sârbii au. În acest scop se urmează acum în Martie sfaturi la București între d. Constantin Banu, fost ministru, din partea guvernului român și între Nunțul papal, înalt Presfințitul Păr. Dolci, din partea Romei. Asupra încheierii Concordatului vor fi întrebați în locul întâi Prea Sfințitii Arhieriei uniți din Ardeal.

## Trotsky bătaiosul.

După moartea lui Lenin, în Rusia, nu se știe cine vrea să fie mai tare. Trotsky se cațără cu orice preț de putere și ceartă lumea. Într'un sfat al sovietelor un alt comisar al poporului, Zinoview, tot atât de »rus« ca și jidanul Trotsky, l-a acuzat pe acesta că ar fi »trădător«. Atunci i-a sărit țandăra lui Trotsky și fără multă vorbă

i-a ars două palme zdravene »tovarășului« Zinoview. Acum Trotsky s'a șters de prin Moscova și nu se știe pe unde va fi pribeag. Era judecat să fie închis, dar a scăpat cu fuga și »tovarășii« nu-l mai găsesc.

## În alte țări.

În Franța se încearcă să se ajungă la o înțelegere cu Germania, asigurându-se plata despăgubirilor de război la care are dreptul Franța dela Germania. Dacă Germania va înțelege, că trebuie să răspundă cinstit cererilor drepte ale poporului francez, atunci vor trece mulți ani peste bătrâna Europă, în liniște și în pace. Astfel un nou război mai înfricoșat și mai primejdios ca cel de-acum n'ar mai fi cu putință între popoarele Europei.

În Grecia nu e mai bine ca mai înainte. Nici acum nu știu Grecii ce și cum să facă cu țara lor atât de necăjită. Unii vor republica cu ori ce preț și cât mai îngrabă. Alții vor tot republica, însă făcută mai cu socoteală. Părtinitorii regatului sunt mai puțini și mai slabi, și n'au sorți de reușită să mai aducă iar la putere pe pribeagul rege isgonit.

## Imprumutul Ardealului

— Se plătesc hârtiile de împrumut din 1919. —

Cei ce au hârtii de împrumut de război din 1919, să știe, că acestea se răscumpără acum cu camete cu tot de către *Ministerul de finanțe* din București. Cine are astfel de hârtii să facă cerere în scris către numitul minister, alăturând și titlurile. Se plătesc deocamdată numai sume mai mici ca 100 mii coroane.

Nimenia să nu vândă asemenea hârtii cu prețuri mai mici decât valoarea lor, ci mai bine să le adune mai multe laolalte cu rugări pentru fiecare în parte și să le ducă cineva în persoană, sau prin cunoscuți buni, la București, unde se plătesc după lege.

## Asentările în județul nostru.

— Se țin din 28 Februarie până în 17 Aprilie. —

Recrutarea tinerilor din clasa anului 1925 (adecă cei născuți în anul 1903) în județul *Alba de jos* începe la 28 Februarie și se urmează până la 29 Martie nou.

În *Plasa Blaj* asentările încep în 10 Martie și ține 3 zile. În 10 Martie vin la rând comunele din secretariatele Cinade, Șorostin și Cergăul mare. În 11 Martie secretariatele Mânărade, Blaj, Ohaba și Bucerdea grănoasă. În 12 Martie secretariatele Roșia de Secaș și Tiur. Recrutarea se face în Blaj.

*Alte plase:* În Ocna Mureșului s'au făcut recrutări în 20, 29 Februarie și 1 Martie. La Aiud în 3, 4 și 5 Martie. Teiuș 6, 7 și 8 Martie. Ocna Sibiului 13, 14 și 15 Martie. Vințul de jos 17, 18 și 19 Martie. Alba-Iulia, oraș, 20, 21 Martie. Ighiu, 24, 25 Martie. Abrud, 27, 28 și 29 Martie.

Tinerii au să se înfățișeze la recrutări în bună rânduială și cu trupurile de curând spălate.

**Trei copii deodată.** Femeia Gheorghița Ion Pancu din Cornești de lângă Târgoviste a născut 3 copii, 2 băieți și o fată. Atât mama cât și copiii sunt deplin sănătoși.

## Grăunțe sufletești.

Cea mai mare nefericire.

Toată lumea după fericire se bate. Fericirea este ținta noastră a tuturor. Intreaga viața aceasta nu este decât o luptă continuă pentru a fi fericiți. Și umblând după fericire oamenii nu-și dau seama, că sunt foarte nefericiți, că trăiesc într'o nefericire continuă.

Această nefericire este ruptura cu Dumnezeu, Domnul, stăpânul, ținta și scopul nostru al tuturor. Iară această ruptură este păcatul.

Pentru ce este atât de mare păcatul strămoșilor noștri Adam și Eva? Pentru că ei bine au știut porunca lui Dumnezeu, că, îndatăce vor mânca din pomul binelui și al răului, vor moarte. Iară ei, cunoscând porunca cu voința și într'adins au mâncat din pom. Au călcat așadar porunca lui Dumnezeu, știind și voind. Urmarea a fost că Dumnezeu i-a izgonit din raiu, iar mai târziu cu moarte au murit aici pe pământ.

Tot așa pățim și noi, de câte ori călcăm știind și voind, vre-o poruncă a Domnului sau a bisericii. Și pe noi ne izgonește Domnul din raiu și ne pedepsește cu moarte, atât cu moartea trupului, din care gustăm cu toții, cât și cu a sufletului, care este și mai rea decât cea dintâiu.

Intrucât păcatul este greu, adevărat întrucât am călcat vre-o poruncă alui Dumnezeu cu deplină voința noastră și știind că ceea ce am făcut este împotriva poruncii lui Dumnezeu, ruptura și despărțirea de Dumnezeu este deplină și urmarea este moartea sufletului. De aceea se numesc păcatele grele și foarte mari, păcate de moarte.

Iar întrucât păcatul nu este greu, adevărat este făcut fără deplină noastră voință și știință, ruptura cu Dumnezeu nu este desăvârșită, ea este numai pregătită, și sufletul nu moare îndată, este încă numai rănit, bolnav și mai mult ori mai puțin neputincios, dar puțin și mai trebuie ca să moară.

Așadar **păcatul este nesupunere față de Dumnezeu.** Dumnezeu, fiind stăpânul nostru, are drept să ne dea anumite porunci, precum avem și noi dreptul a da porunci servitorilor noștri. Ce ai zice tu, drag cetitor, dacă servitorul ori copilul tău într'o bună zi și-ar spune: »Nu vreau să-ți slujesc!«? Te-ar mânia și intrista foarte și l-ai da afară din casă, nu-i așa? Și cu tot dreptul, pentru că într'o casă nu poate să fie decât un singur stăpân și poruncitor.

Părintele Iuliu.

**O jertfă intristătoare.** Intre tinerii cari porniseră prin Decembrie 1923 o mișcare mai vie în privirea ovreilor ce ne-au năpădit țara, a fost și studentul *George Manoliu dela Iași*. A fost atunci și dânsul închis pe la poliție și ținut acolo mai multe zile. Tovarășii săi spun că a fost și bătut, așa că la eliberare a trebuit să intre la spital, unde a bolit până mai zilele trecute, când a murit. Studenții creștini dela Iași i-au făcut o înmormântare măreață, ducându-l la groapă într'un car țărănesc. La Iași toate carăle de morți sunt în mâni jidovești și nu puteau lăsa să fie dus de ei la locul de odihnă. Tinărul Manoliu s'a coborât în groapă în sunetele imnului studentesc-creștin, pentru care si-a dat înfloritoarea viață. Ce intristător e să moară astfel un tinăr care-și iubia cu înflăcărare neamul său!

□ □ RECLAMA □ □

∴ este sufletul comerțului ∴

## Știrile Săptămânei.

**Pentruce mor copiii mici.** O gazetă din Germania arată, că cei mai mulți copii mici mor așa de timpuriu pentru că părinții lor au beut multe beuturi bețive. Aceasta cică au și dovedit-o doctorii cei învățați în Germania, Norvegia și Elveția. D'apoi daoa' s'ar cerceta la noi în România, unde mai mult de jumătate dintre copiii nou născuți mor înainte de a implini un an de viață?

**Lungoare rea în județul Cojocna.** În unele sate din jurul Clujului s'a ivit *Tifosul exantematic*, boală foarte grea și îndelungată, din care puțini se mai scoală. Acest tifos îl răspândesc gadințele mărunte, păduchii. Toți cei ce s'au îmbolnăvit de tifos exantematic în județul Cojocna (patru în Bonțida și doi în comuna Cojocna) sunt țigani cari au umblat mult cu trenul, căutând lucru. Boala se capătă mai ales din îmbulzările celea mari de prin gări și de prin vagoane, unde ușor poate prinde omul păduchi de haine.

**Un jumătate de milion de lire italiene pentru săracii orașului Viena** a dăruit zilele trecute Sfântul Părinte Piu al XI-lea dela Roma.

**Vești slabe dela orfelinatul din Curtea de Argeș.** Un ziarist din București vizitând orfelinatul din Curtea de Argeș a aflat acolo lucruri foarte triste. În culină intră nu numai vântul dar și zăpada. Orfanii sunt plini de bube, au ochii urduroși, sunt plini de răie, nespălați, plini de păduchi și vai de capul lor. În urma celor scrise de acest ziarist, ministerul ocrotirilor sociale a trimis numai decât pe un înalt funcționar, ca să se convingă cu ochii despre cele cetite la gazetă.

**Ce sunt săcuii.** Săcuii, cari locuiesc în părțile răsăritene și de miazănoapte a Ardealului au fost totdeauna despărțiți de unguri. Au trăit ca un ostrov în marea de români, cari îi încunjură. Ei nici nu și-au zis nicicând unguri, ci săcui. Abia dela anul 1867 încoace au început ungurii să-i lumineze, că ei sunt unguri.

Un învățat ungar, episcopul Karácsonyi János din Budapesta, arată acuma într'o carte a sa, că săcuii sunt gepizi, adică o sămânție germană, și că ei până la veacul al unsprezecelea vorbeau limba acestei sămânții. Gepizii aceștia au făcut tovărășie cu marele rege al hunilor, cu Atila și astfel au învățat limba acestora. Cum limba hunilor a fost înrudită cu a ungarilor, săcuii au vorbit și vorbesc până în ziua de astăzi o ungurească stricată, lungită și cam cântată. Cu un cuvânt ei nu sunt unguri, ci gepizi amestecați cu huni, rămași și ascunși printre munții României.

**Altă dovadă despre prietenia Sârbilor.** Ziarul »Graiul Românesc« din Panciova sârbească se plânge amar de nedreptățile pe cari le fac sârbii românilor din Banat. Au început adică să colonizeze sârbi între români, și încă de cu toamna, iar pe români îi silesc să-i țină cu de toate pe noii veniți.

**I-au cusut inima.** Adevărate minuni fac doctorii cei învățați de astăzi. Profesorul Dr. Winkelberger din Viena a operat pe un tânăr, care și-a implantat un cuțit în inimă. I-a cusut inima și după patru săptămâni tânărul s'a putut apuca din nou de muncă.

**S'a sporit leafa senatorilor și a deputaților.** Până acuma leafa unui senator ori deputat a fost de 300 de lei pe zi, când se țin ședințe. Cum însă astăzi la București nu se mai poate trăi cu 300 de lei la zi, leafa le-a fost sporită la 500 de lei la zi, când se țin ședințe. Iar lunile de vară primesc 2000 de lei la lună.

**Intunecime de lună.** Miercuri în 20 Februarie s'a putut vedea o frumoasă intunecime de lună. Intunecimea s'a început încă după amiază pe la ceasurile 3 și un sfert, dar abia la ora șapte a putut fi observată și fără ochiane. Luna era un glob însângerat, având numai de desubt o fâșie luminoasă. Vârcolacii o mâncaseră de ziua și spre seară biruindu-i, ea a început să crească par'că mai frumoasă și mai strălucitoare. Credința cu vârcolacii este însă greșită, căci luna, care-și primește lumina dela soare, se întunecă de umbra pământului, ce se află uneori chiar între ea și soare.

**În Cehoslovacia fao carne din grâu.** Un învățat din Cehoslovacia a făcut carne din grâu, orz și săcară. Și se spune că ar fi bună carnea aceasta și că mai multe bănci vor încerca să se apuce de fabricația de carne făcută din bucate. Cum o mai fi și carnea aceasta?

**Urmările sgârceției guvernului.** E lucru în deobște cunoscut, că nicăiri în Europa nu sunt plătiți funcționarii statului așa de rău ca în România. Urmările se și arată, și încă foarte triste. Și anume la școlile militare nu s'au mai prezentat atâția băieți de câți era lipsă, pe când mai înainte se prezentau de 5—6 ori mai mulți. În toată țara sunt 947 de posturi de profesori neocupate. Nu mai vorbim de atâtea și atâtea posturi de învățători, cari nu se pot umplea din lipsă de oameni.

Și acuma ne întrebăm, ce va fi de țara noastră, dacă nu va avea ofițeri și nu va avea dascăli și profesori? Și nu va avea, până când vor fi plătiți ca cei din urmă servitori, ba nici chiar așa.

**Judecător care ia mită.** Președintele tribunalului din Romanși, Tiberiu Manu, a fost dat afară din slujbă pentru că a luat mită.

**Scumpete mare în Ungaria.** De-o vreme încoace coroana ungurească scade într'una. Ungurii sunt foarte năcăjiți, pentru că scumpetea crește grozav. O pâine a ajuns să fie plătită la Budapesta cu 3000 de coroane.

**Moarte dintr'o granată părăsită.** Ni-se scrie din Sighișoara, că niște țigani laieți, așezându-și corturile în hotarul comunei Hunderbechiu, județul Târnava-mare, au dat peste o granată rămasă acolo din vremea războiului. Țiganii au vrut s'o desfacă, dar n'au putut. Atunci au început a o bate cu ciocanele. Nici așa n'a mers treaba. Au dus-o deci la foc și au prins a o încălzi cu jăratec. De căldură granata a explodat, omorând pe loc 7 țigani și rănind pe mai mulți. O țigancă ce era aproape de foc cu copilul în brațe, a fost ucisă și ea de sfârmăturile granatei, dănciucul a scăpat însă greu rănit. De altfel aproape întreagă laia s'a ales cu răni. Ne putem închipui ce grozav ciorobor a făcut spurcata de granată între bieții țigani!

**Beiușul a pierdut un stâlp al școlilor sale.** În ziua de 17 Februarie a murit bătrânul director al Liceului românesc de băieți, Vasile Ștefănică, după 42 de ani de muncă cinstită și rodnică în ogorul școlii. Răposatul a fost și canonic onorar, sfetnic al Consistorului dela Orade, decorat cu mai multe medalii alese, între cari „Răsplata Muncii“ pentru Biserică și „Răsplata Muncii“ pentru Școală. Beiușenii l-au petrecut la groapă cu multă cinste; de care a fost într'adevăr vrednic, căci era cunoscut de toată suflarea ca om al datoriei. Dumezeu să-i facă parte cu dreptii!

**Dumitru Fin Teușan,** avocat din București, bolnav de mai multă vreme, a repausat zilele trecute în Blaj și a fost înmormântat în ziua de 25 Februarie n. 1924.

## Cărți nouă.

*Au apărut:*

**Monoloage estive** pentru diletanții de teatru, numai cu un leu bucata. La cerere catalog gratuit dela Edit. Ioan Baciu, Lugoj, str. Bisericii Nr. 4.

## Poșta gazetei.

Nicolae Șofron, Bonțarul de jos: Am primit 90 lei abonament pe 1924. — Popa Tanasé, Ragla: Pe 1924 mai aveți de plătit 54 de lei.

Oricine are ceva de vândut ori de cumpărat, să publice în „Unirea Poporului“, prin ajutorul căreia s'au făcut și până acum mai multe târguri bune. Prețul de publicare se află în fruntea gazetei la partea dreaptă și este mai ieftin decât al tuturor gazetelor din țară. Bani se trimit înainte, altfel nu putem publica.

Redactor responsabil IULIU MAIOR.

La »Patria« bancă pentru Credit, Comerț și Industrie s. a. Blaj, sunt de ocupat două posturi de

## Contabili.

Reflectanții au să fie absolvenți de școala Comercială. — Cei cu praxă și capabili de a conduce singuri :: contabilitatea sunt preferiți. ::

Retribuțiile după învoială.

Rugările sunt a-se adresa Consiliului de Administrație până la 10 Martie 1924.

(6) 2-3

## Tort la vâpsit.

Cine are de vâpsit tort pentru covoare și orice fel de țesături, precum și mătăasă, pânză, măsurite, să știe că mai bun lucru face

## IULIAN PUȘCAȘ AIUD

Șatră în piață nu are, însă comenzi primește în orice vreme

**Croitoria Kampf din Blaj,** în strada Regina Maria, în colț, față în față cu (23) 1-1 Judecătoria de ocol.

Di Pușcaș vine în toată Joia la Blaj și se găsește în croitoria d-lui Kampf.

## La cafea

ce trebuie? ... »FRANCK«. — ... Dece tocmai »FRANCK«? — ... Pentru că »FRANCK-ul« nu e cicoare obișnuită, ci o specialitate, cunoscută de 100 de ani, prețuit și preferat în toate părțile lumii, în urma gustului excepțional de bun, curat și puternic și a sporniciei lui mari, care dă posibilitatea de a prepara dintr'o jumătate cantitate ca dintr'un alt adaus la cafea, o cafea gustoasă și substanțială. — De aceea gospodina practică nu cumpără decât »VERITABILUL FRANCK« ca marca de fabrică »MORIȘCA DE CAFEA« și observă cuprinsul firmei: »HEINRICH FRANCK SÖHNE«.

# „PATRIA“ bancă pentru Credit, Comerț și industrie, societate an. Blaj.

## Convocator.

P. T. Domnii acționari ai institutului „PATRIA“, bancă pentru Credit, Comerț și Industrie, societate anonimă, Blaj, se invită cu onoare — în sensul §. 12 și următorii din statute — la a XXXVIII-a (treizeci și opta) adunare generală ordinară, care se va ține în Blaj, Sâmbătă în 22 Martie st. n. a. c. la orele 3<sup>1/2</sup> d. p. în localul institutului.

### Obiectele sunt:

1. Raportul consiliului de administrație, raportul comitetului de cenzori, bilanțul și darea absolutului.
2. Distribuirea profitului curat și a sumei destinate spre scopuri culturale și de binefacere.
3. Fixarea marcelor de prezență pe anul 1924.
4. Intregirea Consiliului de administrație.
5. Alegerea Comitetului de Cenzori.

Domnii acționari, cari voesc a participa la adunare, sunt rugați a-și depune la cassa institutului, resp. la cassa filialei din Teiuș ori la Administrația Centrală Capitulară din Blaj acțiunile și eventual documentul de plenipotență până la 19 Martie la 12 ore din zi. Depunerea acțiunilor resp. a plenipotențelor spre acest scop se poate face și la „Albina“ filiala Cluj, în acest caz însă cel mult până Joi în 16 Martie anul crt. st. n.

Blaj, la 16 Februarie 1924.

### CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE:

Dr. Izidor Marcu m. p.  
președinte.

Victor Muntean m. p.  
director executiv.

## Bilanț pe anul al XXXVIII-lea 1923

Active	Conto Bilanț	Passive
Cassa: numerar . . . . . 419,217.66	Capital de acții . . . . . 6,000,000.—	
Bon la Postsparkassa . . . . . 8181.85= 427399.51	Fond de rezervă . . . . . 1,800,000.—	
Realități: casele și mag. inst. . . . . 740,000.—	„ penzie . . . . . 500,000.—	
Investirile fabr. „Vulcan“ . . . . . 950,000.—=1,690,000.—	„ pentru amortizarea investirilor . . . . . 690,000.—	
Efecte: . . . . . 1,320,425.—	„ I. M. Moldovan . . . . . 10,000.—= 3,000,000.—	
Acții la bănci . . . . . 660,000.— 1,980,425.—	Depuneri . . . . . 15,542,329.39	
Efectele fondului de penzie . . . . . 108,425.—	Reescont . . . . . 5,134,600.—	
„ „ I. M. Moldovan. . . . . 4,000.—=2,092,850.—	Diverse conturi creditoare . . . . . 3,956,866.96	
Scout . . . . . 12,791,071.50	Interese anticipate . . . . . 773,434.84	
Conto curent . . . . . 11,481,220.85	Dividende neridicate . . . . . 11,996.—	
Hipotecar . . . . . 2,460,850.50	Profit curat . . . . . 1,029,765.13	
Mărfuri . . . . . 3,106,760.27		
Diverse conturi debitoare . . . . . 1,398,839.69		
		35,448,992.32

Esite	Conto Profit și Pierdere	Intrate
Interese după depuneri capitalizate . . . . . 801,614.91	Interese scont . . . . . 1,092,182.81	
„ „ ridicate . . . . . 25,689.64	de CtoCurent . . . . . 996,716.09	
„ rescont . . . . . 419,461.51=1,246,766.06	Efecte . . . . . 77,714.20	
Salarii, adaus de scumpete și bani de cvartir . . . . . 500,795.—	Hipotecar . . . . . 140,781.—= 2,307,394.10	
Spese curente . . . . . 273,312.01	Chirie . . . . . 7,000.—	
Marce de prezență . . . . . 12,850.—	Proviziune . . . . . 86,584.14	
Fra. ht și porto . . . . . 163,543.87	Din vânzarea produselor fabricii de cărămizi . . . . . 704,520.17	
Contribuție și comp. de timbru . . . . . 285,903.41	„ „ materialului de const. și combustibil . . . . . 288,015.85	
Chirie . . . . . 9410.—	„ „ mărfurilor din prăvălie . . . . . 128,831.22=1,121,367.24	
Profit curat . . . . . 1,029,765.13		
		3,522,345.48

### Conturi de ordine

DEPOZITARI DE EFECTE	EFECTE IN DEPOZIT
Efecte în gaj . . . . . 5,960,000.—	Efecte în gaj . . . . . 5,960,000.—
Efecte în garanție . . . . . 10,000,000.—	Efecte în garanție . . . . . 10,000,000.—
	15,960,000.—

Blaj, din ședința Consiliului de administrație ținută la 16 Febr. 1924.

Director: Victor Muntean m. p.  
expert-contabil.

Șef-contabil: Petru Țiucra-Prîbeagul m. p.  
expert-contabil.

### CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE

Dr. Isidor Marcu m. p. Dr. E. Doctor m. p. Dr. V. Macaveiu m. p. A. C. Domșa m. p. Al. Pop m. p. V. Suciu m. p.  
președinte. v-președinte. contabil autorizat.

Dr. D. Sabo m. p. Dr. Ionel Pop m. p. Dr. George Borșan m. p. ing. Ioan F. Negruțiu m. p. Emil Negruțiu m. p. Eugen Nicola m. p.  
S'a revăzut și găsit în consonanță cu registrele.

Blaj, la 21 Februar 1924.

Dr. Ambrosiu Chețianu m. p. Augustin Caliani m. p. Traian German m. p. Valer Suciu m. p. Dr. Traian Denghel m. p.  
președinte. Flaviu C. Domșa m. p.

Comitetul de cenzori

Adrian Oțoiu m. p.

Iosif Ōrga  
revizor-expert al „Solidaritătii“.

### Raportul comitetului de cenzori.

Inorată adunare generală!

Comitetul de cenzori, în conformitate cu legea comercială, a revidiat cassa institutului, efectele, obligațiunile hipotecare, împrumuturile cambiale și de cont-curent și cărțile de contabilitate. A examinat depozitele de mărfuri, s'a convins despre buna lor păstrare și că inventarul lor este real. A cenzurat bilanțul anului 1923 și contul profitului și pierderilor, și le-a găsit în consonanță cu registrele institutului. A constatat, că împărțirea profitului curat este în conformitate cu statutele. In baza acestora propune: aprobarea bilanțului, primirea proiectului referitor la împărțirea venitului curat, și darea absolutului atât consiliului de administrație, cât și comitetului de cenzori.

Blaj, la 21 Februarie 1924.

Dr. Ambrosiu Chețianu m. p.  
președinte.

Dr Traian Denghel m. p.  
notar.